

Är hela buketten komplett?

SPECIALERBJUDANDE:

Alla gamla nummer av Hobbyfolk sändes till prenumeranterna för 40 öre per styck — dock ej helnumret 1950. Erbjudandet gäller endast till 1 mars 1951.

SAMLAR NI FLYGPLANSRITNINGAR?

Följande skalamodellritningar har under de senaste två åren införts i Hobbyfolk: Nr 2/49: Boeing B-47 "Stratojet" i 1:200. Nr 5/49: Martin 202 i 1:200. Nr 1/50: Siemens-Schuckert "D-4" i 1:100 och North American "Mustang" F-51 H i 1:100. Nr 2/50: Lockheed "Vega" 1928 i skala 1:100. Nr 8/50: Miles M. 20 i skala 1:100. Nr 9/50: "Mister Mulligan" 1935 och Curtiss F7C-2 "Sea Hawk" 1928 i skala 1:100.

ÄR NI KORTVÄGSSLYSSNARE?

Kortvägssidorna började i Hobbyfolk med nr 5 1949 och har sedan dess stadigt ökat i antal.

TILL HOBBYFOLK — JÄRNTORGSGATAN 6 — STOCKHOLM.

Jag rekvirerar härmed följande nummer av Hobbyfolk som fattas i min "bukett":

Årg. 1949. Nr:

Årg. 1950. Nr:

Julnumret 1950 kostar kr. 1:25, de andra erbjuds till Hobbyfolks gamla och nya prenumeranter för 40 öre per styck, vilket kan bifogas i frimärken.

Jag önskar/önskar inte prenumerera på Hobbyfolk för ett år framåt, prenumerationspris kr. 6:— för 10 nummer.

Namn:

Adress:

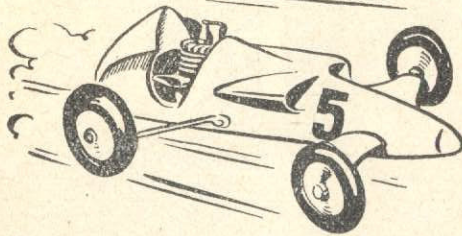
CARL. A. FRANZÉNS TRYCKERI A.-B.
STOCKHOLM 1951

Hobby FOLK

NR 1 1951
JANUARI
PRIS 75 ÖRE
DKR 1:— NKR 1:—
FMK 40:—

MODELLRACERNYTT

KARLSTADSTÄVLINGAR MED MODELLRACERUNION.

Att ett förbund behövdes för modellracerförarna visade mer än tydligt det faktum, att MRK Gaddarna i Karlstad och Getingarna i Stockholm inbjöd till tävlingar samtidigt i december, och för att undvika dubbelevenemang avstod Getingarna. Då det dessutom visade sig att Karlstadstävlingarna skulle bli så pass väl representerade av de olika klubbarna landet runt att det skulle bli ett ypperligt tillfälle att bilda den länge efterlängtrade Svenska Modellracerunionen, S.M.U., var det en given sak att Getingarna uppsköt sin tävling.

Lördagen den 16 dec. 1950 bildade således de svenska modellracerklubbarna S.M.U. Världklubbens ordförande blev också konferensens ledare, och vid ett snabbt och mycket smärtfritt genomfört sammanträde instiftades förbundet och fick följande styrelse, som sitter på två år: Ordförande Erik Thorpman, sekreterare Henry Svantesson, båda från Raceroctan, kassör Sten Ahlfors och styrelseledamot utan portfölj Bernt Nilsson, de senare från Getingarna. Styrelsen får därmed sitt säte i Stockholm, men landsorten representeras efter amerikanskt mönster av en "direktor" för varje län.

Vid instiftelsemötet fastslogs att modellracerklubbarna obligatoriskt skall ansluta sig till förbundet med en avgift av 25 kronor per klubb och år, oavsett klubbens storlek. Därutöver måste varje förare ha förbundets licens och registreringsnummer och genom SMU:s försorg vara ansvarsförsäkrad. Licensavgift och försäkring skall betalas av föraren själv.

Licensavgiften fastställdes efter diskussion till 5 kronor för seniorer (över 20 år) och 2 kronor för juniorer (upp till 20 år).

Alla tävlingar och uppvisningar skall sanktioneras av S.M.U. och anmälas minst 2 månader i förväg. SM-tävlingens tid och arrangör fastställs minst 6 månader i förväg. 1951 års SM föreslogs förläggas till Västerås på utomhusbana.

Raceroctan erbjöd sig ställa sitt bildmaterial till S.M.U:s förfogande, liksom sin postbox. Adressen till förbundet för alla intresserade klubbar är alltså: Svenska Modellracerunionen, Postfach 3304, Stockholm 3.

TÄVLINGEN DAGEN DÄRPÅ

gick på en bana med relativt kort radi i läroverkets gymnastiksal. Bilarna har att gå 10 varv på kvartmilen i stället för normalt 7 eller 9, och de låga farterna måste ses till bakgrunden av detta faktum. Ett mycket livligt deltagande förmärktes särskilt i de minsta klasserna, bl. a. debuterade ett 10-tal förare från Örebroklubben Caster med tämligen mager utdelning.

Här är resultatlistan:

KATALOGKLASS:

1. Sture Sonnö, Ga	160,18
2. Martin Broman, Ga	159,85
3. Helge Sääv, Ga	136,49

SPECIALKLASS:

1. Roland Karlsson, Ga	172,28
2. Martin Broman, Ga	147,67
3. Sven Ring, Ga	138,38
4. Erik Thorpman, R	131,62
5. Alf Sjöqvist, Ga	131,40

STRÖMLINJEKLASS:

1. Erik Thorpman, R	173,05
2. Lars-Olov Unemar, Gö	165,83
3. Sten Ahlfors, Ge	164,95
4. Curt Jägne, R	149,02

SMÄVAGNSKLASS A, PROTO:

1. Sven Hansen, C	65,62
2. Sune Johansson, C	47,30

SMÄVAGNSKLASS A, STRÖMLINJE:

1. Inge Eriksson, C	74,83
2. Bengt Huzell, Ga	63,79

Förkortningar: C = Caster, Örebro, Ga = Gaddarna, Karlstad, Ge = Getingarna, Stockholm, Gö = Göteborgs Modellracerklubb, H = Humlorna, Västerås, MS = Mite Stars, Stockholm, R = Raceroctan, Stockholm, S = Silvered, Ludvika.

Red har ordet:

Nytt och Pigg

Alla har väl läst i dagstidningarna och sett, så besvärligt det har varit och fortfarande är på pappersmarknaden. Priserna stiger, men likafullt verkar det som om varan håller på att försvinna ur marknaden.

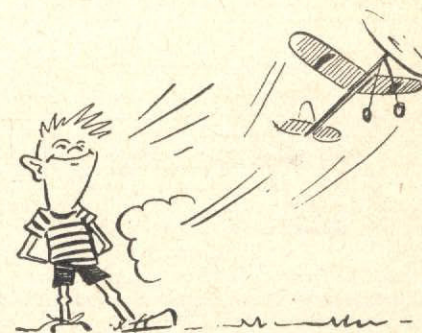
Med det nya, minskade formatet har vi övergått till ett standardformat, ett av de s.k. A-formaten. Därvid hoppas vi det blir lättare att skaffa ett tjockt och lätttryckt papper till Hobbyfolk i stället för de mera "sladdriga" svårtryckta och framför allt dyra papperssorter, som vi den senaste tiden varit tvungna att laborera med. Det nya utförandet möjliggör också tidningens tryckning på halva tiden mot förut och därmed snabbare och mera regelbunden utgivning.

Hobbyfolk 1951 kommer dessbättre inte bara att ta intryck av tidslägets åtstramning. Vi vidgar ut — till att börja med 4 sidor — och vi vidgar också ut innehållet. Dagens nyheter är exempelvis några sidor om jazz, gemenligen för s.k. "spisare" och DX-are. Två nya medarbetare sysslar med denna avdelning.

Även andra samlarhobbies tas undan för undan upp på programmet. Skriv bara till HF:s redaktion och föreslå!

"Vingarna" — och därmed det svenska moderna modellflyget — begick sitt 15-årsjubileum med Luciafest, en trevlig tillställning, som sent skall glömmas, med gästutträdande av Marianne Jangö som Lucia och Lennart Sundström och Börje Stark som stjärngossar. De senare visade sig kunna nästan utantill första versen på Luciasången och även (delvis) första versen på Staffansvisan.

I luciasången hördes som förstärkning även starka stämmor såsom farfar och farmor Stark, Bananen och Deurell medan ordföranden Sune övade sig i ett

välkomttal för Reinold Svensson, som styrkte sig med en bulle till luciakaffet inför den kommande konserten.

Av ovanstående finner läsaren säkert, att Vingarna är en sjuvärdes hobbyklubb. Och hobby pratades det i hörnorna, medan Sveriges skickligaste jazzpianist kliade elfenbenet på Aeroklubbens minimipiano. Fru Tyko Stark avslöjade för fru Arne Blomgren att hon tänker måla porträtt i vinter som omväxling, medräknat släktmålaren Sjango var det alltså tre amatörmålare i Vingarna den kvällen. Arne Blomgren, alias SM5-AEL (Sjango kallade honom "Adam Erik Ludvig") talade om några nya QSO, som hade varit ganska lyckade — — — behöver jag tala mer för att läsaren skall förstå, att här var det frågan om hobby i allra bästa bemärkelse?

Anders Deurell avslöjade sig förresten som en enastående fotograf under en skioptikonföreställning senare på kvällen, varvid förevisades en samling snapshots från Wakefieldtävlingen på Jämsjö.

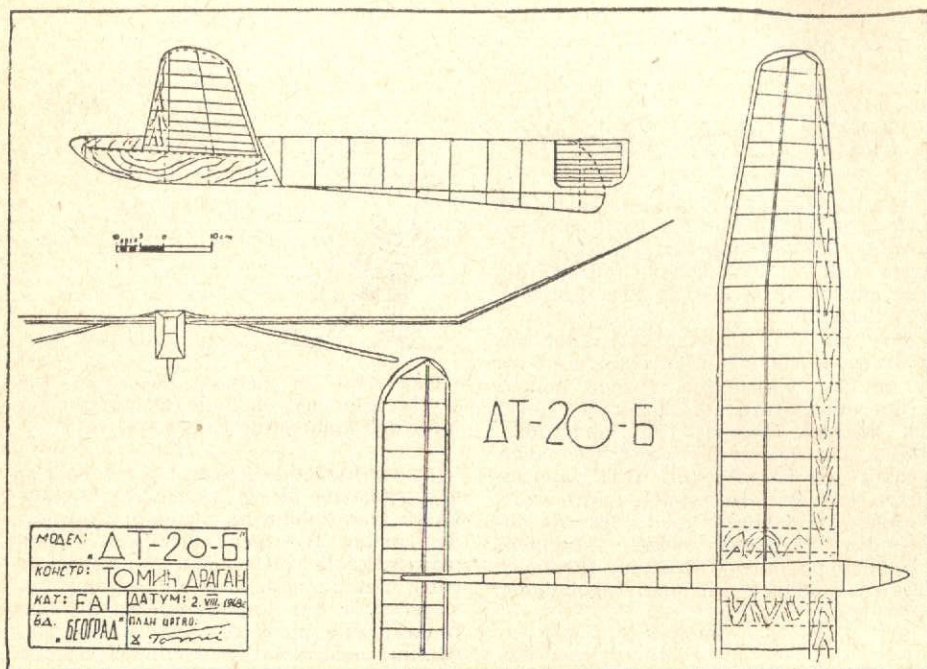
Vingarnas luciafest inspirerade mig, för den kom att bli som ett program för Hobbyfolk. När Hobbyfolk representerar vad denna samling trevligt hobbyfolk har att ge och intressera sig för, då är den en perfekt tidning i min smak.

Lycka till, Vingarna, på väg mot nya jubileer!

Lycka till, Sveriges hobbyfolk, under 1951!

Tidningen Hobbyfolk skall efter bästa förmåga söka följa Er!

Jan Jangö.

JUGOSLAVISKA MODELLER

Eftersom tävlingen om The Swedish Glider Cup i sommar går i Jugoslavien, är det lika så gott att vi bekantar oss litet med modellerna, så att inte kallduscherna blir för svåra.

SEGELPLANET

Spännvidd	2200 mm
Korda	250 mm
Egen profil typ "TOD-9"	
Kroppens längd	1110 mm
Stabilifenans längd (horis.)	900 mm
Stabilifenans korda	150 mm

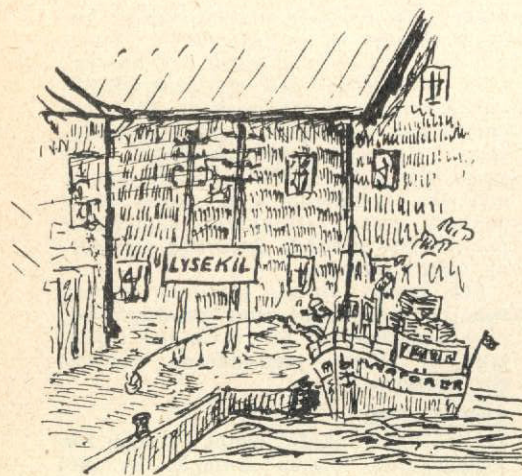
Att bygga upp några jugoslaviska modeller och studera dem närmare kanske vore idé? Vi har ju också tidigare

publicerat grunddragen i Bernfests modell.

Måten finns på ritningen, vi skall bara tala om hemligheten kring det jugoslaviska misslyckandet vid wakefield-tävlingen i somras — ganska förvånande förresten. Jugoslavernas modeller är byggda för deras eget sommarklimat, bl.a. bestående i att det inte regnar under sommaren, utan är absolut kruttorr luft tre månader i ett sträck. Modellerna var överhuvudtaget inte im-

För övrigt ansågs kärnorna mycket fina, och till nästa sejour på Jämijärvi, eller var man nu kör tävlingen i Finland, är säkert jugoslaverna rustade till tänderna.

Modern, oj, så modern! Den påminner om en del skapelser av Deurell, litet enklare i kroppen, kanske, men med alla tänkbara finesser. Den halvmeterstora snurran låter en ana 4-minutersflygningar, bara den jugoslaviska gumminodden kommer över en del barnsjukdomar.

Det var folk i olika åldrar, från 16 till 55 år, av vilka många aldrig tagit i en pensel förr, men det var bara att sätta igång. Vår lärare garanterade att vi efter kursens avslutande skulle vara ägare till en tavla som man till och med vågade hänga upp på en vägg.

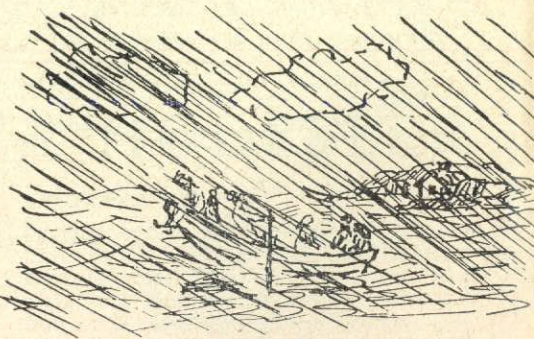
Redan efter de första lektionerna, då vi hade lärt oss lite om de primära, sekundära och tertiära färgerna, trodde vi oss mogna att börja kladda, men oj, oj, oj, så svårt allting var, och svårare blev det ju längre man höll på. Hur ofta fick man inte se att någon av eleverna packade ner sina målarsaker för att ge upp, men just vid sådana tillfällen dök alltid det välkända skägget upp, och så fick man sig till livs en trevlig historia, och så var allt glömt igen. Snart nog visade det sej, att det började gå litet lättare för oss, för det

Oss amatörmålare emellan. . . .

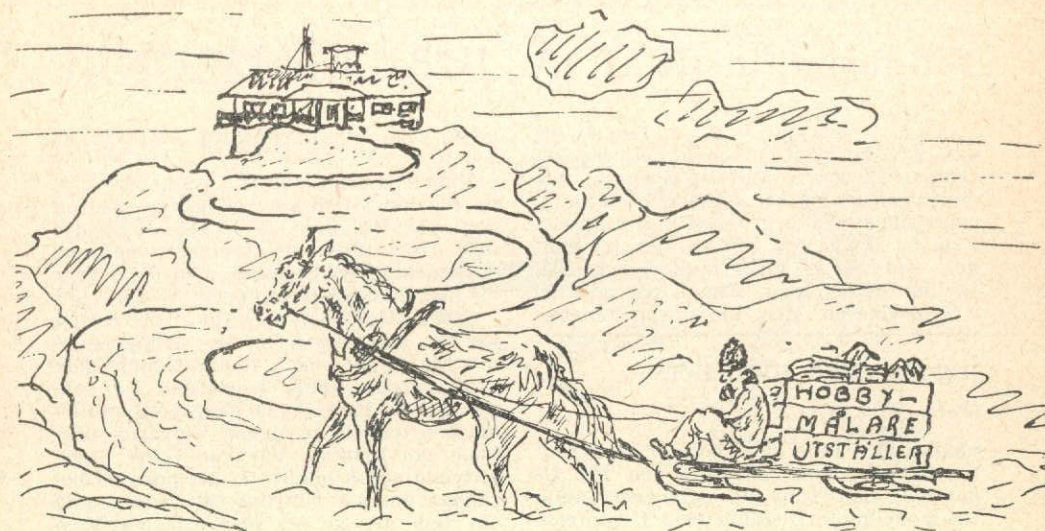
De flesta människor är nog i behov av en viss avkoppling från sitt dagliga arbete, men det finns givetvis en hel del, som inte har möjligheter, även om det finns gott om tid, att få utnyttja denna till den hobby han tänkt sig. Jag tänker närmast på de mindre samhällena, där de kommunala myndigheterna inte har tid över att sysselsätta sig med ungdomen och deras problem för fritidssysselsättningen, inte minst för lokaler till denna.

Det var därför en stor glädje för mig, när en dag en god vän kom och talade om, att det kommit en dansk konstnär hit till Bohuslän och önskade sätta igång en målarskola. Jag kontaktade honom kvickt.

Gudnitz hette mannen, och han visade sig vara en mycket trevlig karl med ett långt rött skägg, precis som en riktig konstnär ska se ut. Redan då hade två kurser kommit igång, en i Hunnebostrand och en i Lysekil. Det fanns också god jordmån för en i Gravarne, och där anmälde jag mig tillsammans med tretton andra.

är ju alltid värst i början. Då vi efter en tids övningar i olika sorters teknik kunde gå lös på problemen och försöka finna vår egen stil, vaknade intresset på allvar, och det var inte många kvällar, som vi inte var fulltaliga, trots att det var mycket besvärligt många gånger med förbindelserna, i synnerhet för oss öbor, som måste över sjön, de flesta gånger med roddbåt, ofta i mörker och

snöstorm. Särskilt får jag berömma de fyra damer, som också fick vara med och kämpa för att komma över till fastlandet och måleriet. Där såg man det verkliga intresset.

Kursen hölls mellan kl. 19 och 22, två kvällar i veckan. Ibland avbröts den med en kaffepaus, ganska välbehövligt ibland, när vi var kalla och våta efter båt färden.

Det började så småningom att dra ihop sig till utställning, då skolans samtliga elever fick ställa ut sina bästa tavlor, bortåt 120 stycken, så det var ingen liten utställning precis.

Konstnärligheten kunde naturligtvis ibland diskuteras, när det gällde dessa nybörjaralster, men de var i alla fall långt ifrån vad som kallas skräckkonst. Det var naturligtvis inte heller lärarens uppgift att på dessa tre månader utbildade konstnärer, utan ändamålet var nog att lära eleverna upptäcka form och färg, att ge en djupare inblick i saker och ting som man tidigare inte förstått att se och därför inte heller kunnat fästa på duk. Och den uppgiften får man nog säga att konstnär Gudnitz lyckats med.

Efter kursavslutningen hade vi avskedsfest på de olika platser där vi hade våra tavlor hängda, och vi hade så trev-

ligt på festen att enbart den var värd de tre månadernas kursarbete.

Nu var det tid för vår lärare att söka nya platser för nya kurser, men vi visste ju att det fanns så oändligt mycket att lära inom måleriet, och vi hade fått blodad tand. Följaktligen fick vi herr Gudnitz att stanna kvar ännu en säsong, som blev ännu mer givande än den förra. Att hobbymåleriet har blivit populärt i de bohusländska samhällena, märker man både i svenska och danska tidningar, där hobbymålarerna försöker kontakta varandra. Man gör också försök till utbyte av tavlor till utställningarna.

Henry Tolleson, Oskarberg, Rönninge.

Vingarna instiftar ny JUBILEUMSPOKAL

Vid sitt tioårsjubileum för fem år sedan gjorde MFK Vingarna en mycket sympatiskt insats för det svenska modellflyget genom att ställa upp en vandringspokal med begränsad vandringstid. Fem år skulle den vandra, och tio gånger, vid varje Vintertävling och SM-tävling skulle lagen kämpa om pokalen i S-int-klassen, den klass som ansågs

Jugoslaviska modeller. . .

(Forts. från sid 4.)

ningen på denna sida, och av konstruktionen att döma används den för U-kontroll och som ett nybörjarstadium till modellmotorflygning med U-kontroll. Vi såg förresten i samma nummer, som de andra modellerna är hämtade ur, ett trevligt förslag till U-kontrollflygning med ett batteridrivet elektriskt flygplan. — Vi kanske får tillfälle att tala om det en annan gång.

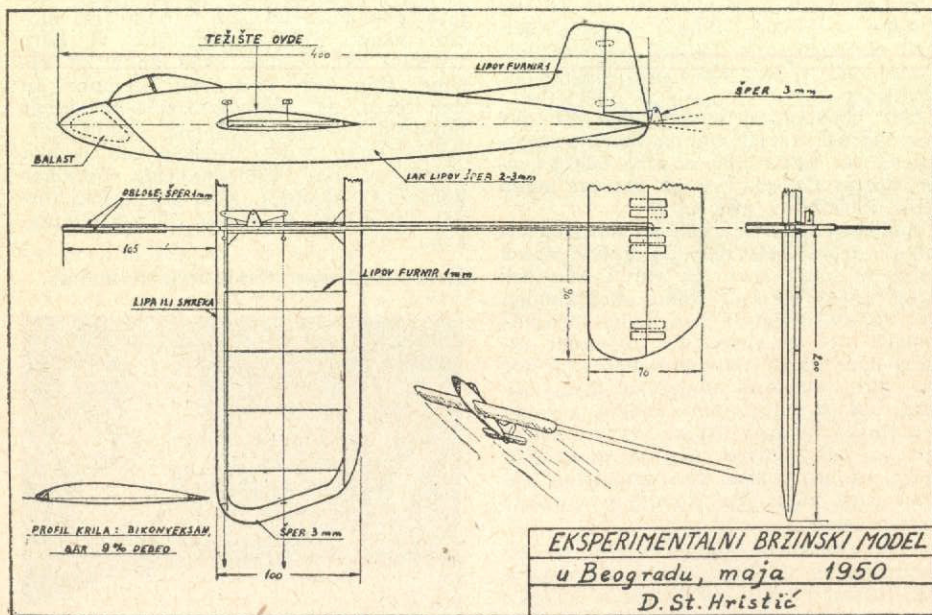
Sjango.

mest värd att uppmuntra för fem år sedan.

Vingarna hade nog för avsikt att själva bli den klubb som efter fem år tog hem pokalen, men så lyckligt blev det inte, för efter tio tävlingar befanns enskedeklubben Cumulus med tre segrar ha lagt beslag på trofén.

Stark och Compani är dock inte lessna för det, och man offrar beredvilligt seker för en ny pokal, 15-årspokalen, som skall vandra under begränsad tid som den gamla, men denna gång i wakefield-klassen, vilken nu ligger Vingarna närmast om hjärtat. Vår vän Sune Stark antydde också något om att pokalen beräknas komma tillbaka till fadershuset om fem år, så att man till tjugooårsjubileet slipper lukta på den för sista gången, såsom man den här gången med sorg i hjärtat måste göra.

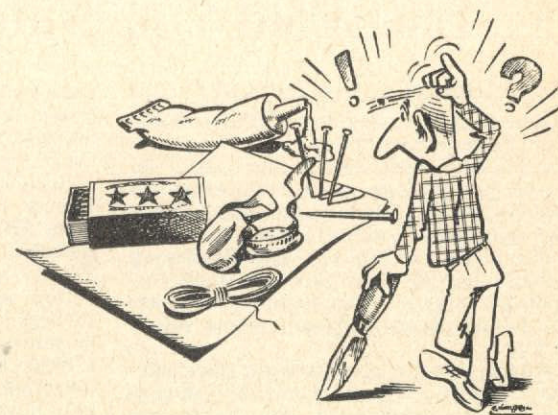
Bara inte Odenman och Co. börjar bygga wakefieldknarrar nu av högsta världsklass! Vi tycker oss också höra lätta harklingar från Göteborg...

Tävlingstiden utgår den

1 mars!

*Bara en månad
kvar!*

Vem blir
Svensk Mästare i HÄNDIGHET 1951?

I julnumret av Hobbyfolk utlyste vi 1951 års tävling om "SM i händighet" som går på liknande villkor som Hobbyfolks första tävling i höstas. Som medarrangör i år står Aftonbladet, varför tävlingen dels blir mera omfattande, dels kommer att få en större prissamling. Priser för sammanlagt 400 kronor står till förfogande!

TÄVLINGSREGLER.

De tävlande skall med hjälp av nedanstående material och verktyg tillverka "något", ett hus, en bil, en bro eller något annat trevligt, vad det nu kan bli.

Tillåtet material: En full tändsticksask av den vanliga ordinära typen, ett rektangulärt blad av kartong eller vitt skrivmaskinspapper högst 10×15 cm, fyra stycken knappnålar, en meter sytråd i valfri färg, två läskedryckskapsyler med korkpackningar samt obergänsade mängder lim. Tävlingsmodellen får, om så önskas, monteras på en platta gjord av plywood, furu eller tjock papp i format högst 5 x 150 x 200 mm.

Tillåtna verktyg: rakblad, kniv, sax samt papper.

Det är inte tillåtet att måla, lackera eller på liknande sätt ytbehandla tävlingsmodellen. Nålarna får inte ha glashuvuden.

Klassindelning. De tävlande indelas i två klasser, en för **erfarna** händig-hets-jobbare och en för **nybörjare**. De tävlande får själva välja klass, men tävlingsjuryn förbehåller sig att efter arbets art flytta tävlande till annan klass. Juryn utses av Hobbyfolk och Aftonbladet.

TÄVLINGSTID OCH INLÄMNING.

Tillverkade föremål insänds väl förpackade, helst i en trälåda, till Hobbyfolks red. Järntorgsgatan 6, Stockholm, senast den 1 mars 1951.

Alla förfrågningar göres pr post till
ovanstående adress.

JURYN

består av representanter för arrangörerna Aftonbladet och Hobbyfolk samt några ytterligare fackmän — bl.a. har chefen för Tekniska Muséet, intendent Torsten Althin, förklarat sig intresserad, och det är inte omöjligt att resultatet av händighetstävlingen blir en liten utställning i muséet.

Efterskörd i uppsatstävlingen:

UR EN ORIGINELL SYNVINKEL.

God-dag! — Jag heter Super Sonic Slim Slam Stunt Special och jag är en stuntmodell. Det första jag såg från denna jord, var en varm och torr vindsskrubb, där det kryllade av vingar, kroppar, sockerlådor m. m. jocks.

Min husse var inte närvarande när jag föddes (när sista strykningen lack torrade på mig) och jag kommer ihåg att det hände på en morgon i solens första strålar.

Några timmar, efter att jag hade vaknat till mitt i framtiden mycket omväxlande och intressanta liv, hörde jag snabba steg i vindstrappan och en pojke med sömndruckna ögon kom upprusande, slet upp dörren till sin hobbyverkstad och började gå som en katt kring het gröt omkring mig. Han beskådade mig ur alla möjliga och omöjliga vinklar uppiifrån, nedifrån, grodperspektiv o.s.v.

När han tittat sig mått på mig, skruvade han fast en st. Elfin 1,49 i min motorbock, samt satte fast min långa sylvassa spinner på den. Min husse, som hette Fabian, lade mig åt sidan en stund. Snart förnam jag lukten av eter och dieselolja. Jag förstod att det var soppa till Elfin. Elfin 1,49 och jag blev mycket goda vänner, enär han passade perfekt i mina motorbäckor och dessutom sade han, att han var stark, på helaste 1/7 Hk. Jag gillar starka motorer.

Jag hörde hur min husse sakta räknade: "F-e-e-m-t-i % e-t-e-r, t-r-e-t-t-i % d-i-i-e-s-e-l-o-l-j-a, t-j-u-u-g-o % r-i-i-c-i-i-n-n-o-o-l-l-j-a-a, (ricinolja rinner mycket långsamt). Allt detta kände Elfin till, men nu följde något, som fick honom att klia sig i cylindertoppen. "E-e-n % n-i-i-t-t-r-r-o-p-r-o-o-p-a-n, e-e-n % n-i-i-t-r-o-g-l-y-y-c-e-r-i-n, e-e-n % f-l-y-t-a-n-d-e d-y-n-a-m-i-t, t-v-å % XF-99, d-i-i-t-o X-knall-piff-paff-special o.s.v.

Husse stoppade på sig ett kontrollhandtag, diverse flaskor, tänger m.m. och så skulle jag ut på provflygning.

Väl framme till ången, träffade Fabian där sin kamrat Teofil, som just höll på med att utföra en del halsbrytande

manövrer i luften med sin stuntmodell. Fabian kopplade på linorna, kontrollerade dem, samt fyllde på sin specialsoppa i min tank.

Elfin startade snällt på tredje slaget. Varvet ökade olycksbådande från normala 12000 varv/min. till en siffra som gjorde att Fabian genast lade mig i Teofil's händer.

Den nya blandningen hade tydligen förhöjt motorns varvantal på något sätt, ty min slanka kropp formligen vred sig i hans händer och jag hörde att han muttrade något om våta ålar. Äntligen gav husse startsignal och jag släpptes iväg. Den flygningen kommer Fabian aldrig att glömma! När Elfin och jag kommit i luften, gjorde Elfin minst 20000 varv och jag 110 km/tim. tycktes det mig. Fabian klarade oss två varv under en del obeskrivliga manövrer som fick det att knaka i vingfogarna på mig, innan jag kom underfund med att Fabian var två varv efter mig. Husse kom också underfund med det och försökte följaktligen "snurra upp sig", men det lyckades inte riktigt, han snurrade nämligen upp sig åt fel håll och då han upptäckte det var det för sent att rätta till misstaget.

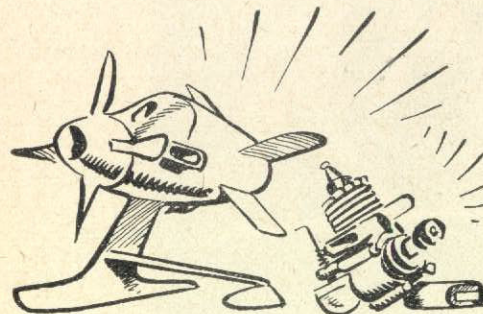
Fabian förlorade följaktligen fotfästet i villervallan, linorna snurrade upp sig, jag och Elfin fortsatte ut i periferien, gjorde "hackmat" av en mindre buske, fortsatte ut på andra sidan utan linor och genom en halmstack som förvandlades till ett moln av ytterst fint fördelade partiklar. Till slut spårade dock en tvåhundraårig ek vägen för min vilda framfart med sin stam som var en och en halv meter i diameter. — Den hann jag bara halvvägs igenom, sedan var det definitivt stopp.

Fabian, som under tiden kravlat sig upp på sina knän, kom krypande på alla fyra med ett sorgset uttryck i ansiktet. Jag hade utövat olovlig avverkan å annans mark, sade han, och jag visste att detta medförde dryga böter för husse om detta blev upptäckt. Fabian tappade emellertid inte sugen för det. Han grävde fram mig ur sågspånet, naturligtvis oskadd, gick tillbaka till fältet, gjorde

MODELLRACERSLÄDEN "FIKET".

Jag satt på ett "fik" en kväll, (därav har "Fiket" fått sitt namn) och diskuterade med några "grabbar", varför inte vi modellbitna fartdärar kunde få vårt lystmäte även på vintern. Då var det en som kom upp med ett förslag, att vi kunde ju bygga modellracerslädar.

Fram med papper och penna. Penna fanns, men papper? Vi undersökte våra fickor. Inte ens den minsta lilla bio-

biljett att rita på. Pappersservetten! Där hade vi lösningen. Några skisser gjordes och så gick var och en hem till sig för att börja byggandet.

Redan efter två dagar, eller rättare sagt nätter, var mitt vrålåk färdigt. Jag tagadet glad i hägen och med motorn i topptrim ner till närmaste skridskobana.

i ordning linorna, tankade, och efter tio minuter var jag i luften igen och nu med en betydligt enklare bränsleblandning som Fabian lånade av Teofil.

Nu blev det högst vanlig berg och dalbaneflygning som slutade lyckligt. Innan kvällen och myggorna kom, hade jag lärt mig lopa och göra wingower. Redan efter tio trimningskvällar hade jag gjort "all manœuvres in the book" plus en hel del specialmanövrer, men under denna tid har jag inte kvaddat en enda gång, trots att jag kört i backen många gånger. Frånsett att det i annonsen står att "dessa propellar är i det närmaste

Centrumpålen slogs i och jag gjorde mig klar för start.

Men vad nu? Motorn gick inte! Den sade bara "Puff" och sedan var den tyst. Tändsystemet undersöktes. Inget fel. Tändstiftet, inte det heller. Vad var orsaken? Oljan! Där hade vi det. I kylan blev den tjockare och motorn orkade inte dra runt efter första tändningen. Men hur skulle jag bära mig åt? Jag hade haft för bråttom, så jag hade inte tänkt på det.

Då dök en idé upp. Flygmotorerna värmdes ju i speciella tält på vintern, varför skulle inte jag kunna göra samma sak.

En låda stor nog att rymma släden spikades ihop. En Metatablett fick göra samma tjänst som kaminen. Släden placerades tankad och klar i lådan och tabletten tändes på. Efter någon minut gjorde jag ett startförsök. Motorn gick igång på första slaget.

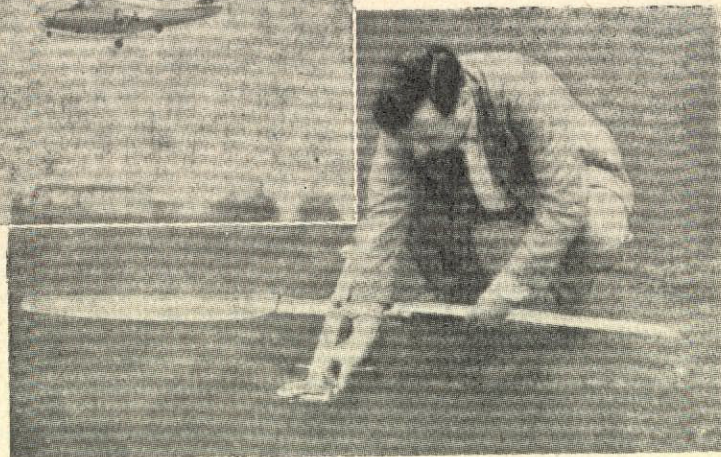
Så släppte jag iväg "Fiket". Vilken fart! Det var så jag häpnade. Jag körde några gånger med farten mellan 90 och 120 km/tim.

Dagen därpå skulle jag försöka ge rekordet en liten puff. Men under natten hade det varit snöblask, och isen den var alldeles guppig. När "Fiket" satte fart, började det kränga. Det slutade med en krasch.

Jag håller nu på och bygger en ny släde, som jag ska prova i vinter. För nu har jag fått smak på modellracerslädar. "Fiket II".

obrytbara". Fabian använder numera en annan typ av propeller. Nu är jag sex månader gammal och husse tager än i dag ut mig och luftar mig med vertikala och "overhead" åttor när han får lust. Men min gamle vän Elfin har numera flyttat in i en annan modell, EN FREE-FLIGHT, g-r-r %\$+Q?, förlåt mina kraftuttryck, som går och tror att han är någonting för att han gör fem minuter då och då. Men, jag vet, att, utan Elfin i sina snedvridna motorbäckor, skulle den på sin höjd göra två minuter.

SSSSss

Senaste nytt om JETEX

TÄVLINGEN OM JETEXPOKALEN.

Vi hade i höstas en liten artikel om "the ICI Challenge Trophy", den stora världsmästerskapstävlingen med Jetex-

HOBBYFOLK

Nr 1 Januari 1951

3:dje årgången

Redaktör och ansvarig utgivare:
JAN JANGÖ. Postadress: Järntorgs-
gatan 6, Stockholm. Telefon: Red.
Jangö dag 11 20 86, kväll 19 71 11,
tryckeriet 21 44 16. Postgiro 35 49 46.
Prenumeration: Helår (10 nr) kr. 6:—,
i Danmark och Norge kr. 8:—, i Fin-
land 320:— Fmk.

drivna modeller. Tävlingen vanns av en mycket enkel modell, närmast liknande en vanlig nordisk segelmodell med enkel fena och vingöron, fast nedförminskad i ungefär halv storlek och med gles sprygeluppsättning och andra "lättnade" konstruktionsfinesser. Motorn var en Jetex 200, och föraren — vi skall väl inte glömma honom! — hette P. B. Allaker från Surbiton. Vinnarresultatet var 8,76 sek. per sek. motortid (om beräkningsgrunderna se tidigare artikel i Hobbyfolk!). Dåligt väder rädde, och flygtiderna var under två minuter.

Under tävlingen visades tre helikopter som väckte allmän sensation. Jetex-motorerna var monterade i själva rotorn, som mätt enåra 2 meters spännvidd; på den här fotograferade modellen var drivaggregaten två stycken av största (350) typen. Överraskande långa flygningar gjordes med helikoptrar — en hel minut svävade de omkring!

Vem blir först i Sverige med jetex-helikopter? Svenska rekordet torde sitta mycket löst!

OMSLAGSBILDEN

och bilden intill behöver knappast någon närmare förklaring. Den tid då kronprins Karl-Gustaf börjar bli motorminded och en intresserad hobbyist nalkas med stormsteg, och här provar och beundrar han sin nya Austin, med vederbörlig assistans av ing. Lennart Osterman.

"KUNGLIGT" roligt för grabbarna hos Ostermans.

I Ostermans bilhallar i Stockholm släpper man vartannat år in hela huvudstadens samlade skolungdom att härja tämligen fritt bland bilar och flygplan under sista skollovsveckan efter julen. Gissa om dom stortrivs!

I år blev veckan bättre och mera välorganiserad än någonsin, och Ostermans generositet närmar sig det otroliga. Här släpps grabbarna in i nya Austin A90 "Atlantic" och får prova alla manöverorgan och vara praktiskt taget hur klåfingriga som helst — blir det någon skruv lös, så får det väl rättas till efteråt. (Och det blir det nog ibland, åtminstone om man tar skruvmejsel och skiftnyckel med sig, som vissa unga män tog sig för!)

Tyngdpunkten låg i år på Austin, och det blir säkert många pappor, som får goda råd vid inköpet av vårens bil, såvida inte ungdomarna, när tiden blir mogen, själva skaffar sig en bil av ett Ostermanskt märke. Ungdomsveckan är ett oerhört dyrbart nöje, och reklamutbytet är arrangören väl unnat...

ATTRAKTIONERNA I ÅR

var förutom bilarna en mängd olika tävlingar, från rent fysiska kapplöpningar på cyklar i träningsrullar, till trafikproblem och konstnärligt arbete med att föreviga Atlantics sedanversion. Bion bjöd omväxlande på Hacke Hackspett och sedelärande trafikfilmer. Harry Fjellström & Co. bjöd på modellraceruppvisning med dieslbilar och andra läckra modeller på en verkligt snygg racerbana på marmorparketten.

Harry Fjellström hade förresten en

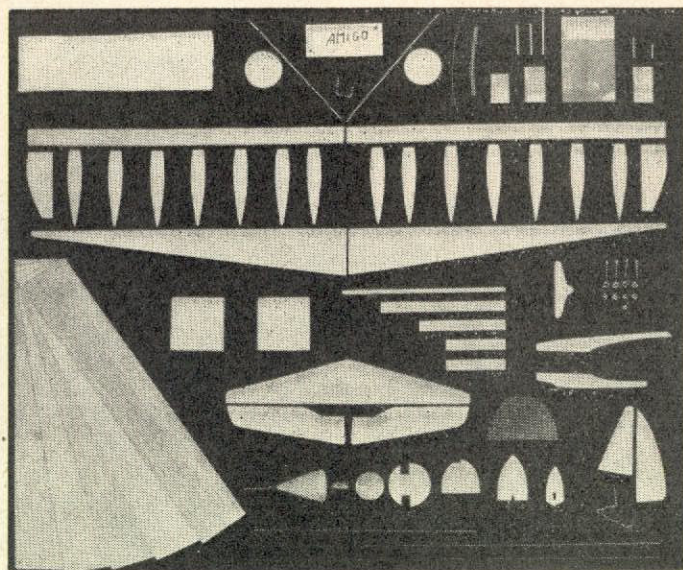

trevlig nyhet: en s.k. "spindel" av synnerligen gedigen konstruktion. En spindel är en propellerdriven modellracerbil, om "bil" nu på något sätt täcker begreppet. Fjellströms vagn var byggd som två vinkelställda rör; på det ena röret fanns de fyra hjulen, på det andra dieselmotorn. "Det flygande vattenröret" torde bli smeknamnet på skapelsen, som svepte fram i 50 knutar och för övrigt enligt konstruktören sedermera skall utrustas med ytterligare en motor. Har man bara ett stadigt chassi, så kan en spindel utrustas med o begränsat antal motorer!

För de yngsta gossarna hade ordnats ett verkligt trevligt trafikpyssel med trambilar i en verklighetstrogen trafikknutpunkt med trafiksignaler av alla möjliga sorter. Det var en perfekt genomförd idé att låta smågrabbarna uppleva trambilåkandets tjusning på en gång som de tvingas köra enligt reglerna, till på köpet tillrättavisade och kontrollerade av "riktiga" poliser.

Sjänge.

JANUARI 1951

Detta är Sven-Olof Ridders sportstunt

★ AMIGO ★

AMIGO är Sveriges modernaste modellbyggsats, konstruerad och fabricerad av landets främsta UK-modellflygare. AMIGO förenar ett flott, lättbyggt utförande med de mest strålande flygegenskaper. AMIGOS byggsats innehåller allt utom motorn, således även komplett material till tank, motorbockar, landställ, manöverorgan etc. (ej lim). Fullständig arbetsbeskrivning och varjehanda flygtips. Detaljerad ritning i hel skala.

AMIGO säljes till ett REKLAMPRISS av kr. 11:85.

En sensation i modellvärlden!

För alla motorer mellan 0,75 cc och 1,8 cc. Reservdelar och en storebror till AMIGO kommer snart!

Till UK-service — Bordsvägen 47 — Enskede.

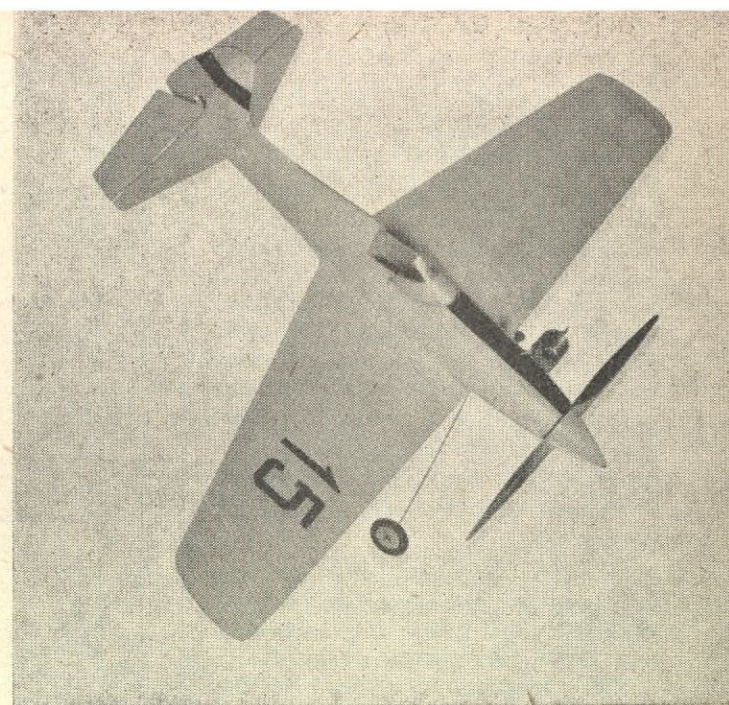
Härmed rekvideras en komplett byggsats AMIGO med ritning, byggbeskrivning och anvisningar för flygning, pris kr. 11:85, att sändas mig mot postförskott plus porto samt st. jätteflaska lim för å kr. 1:—.

Namn:

Adress:

H-folk 1

En
sensation
för alla
UK-flygare!
Hobbyfolk
presenterar:

"AMIGO"-Ridders senaste

Äntligen!

Sent omsider kommer vad alla svenska modellflygare väntat på — ett tjuusigt modellflygplan för U-kontroll, en svensk byggsats av finaste märke, signerad, konstruerad etc. av Sven-Olof Ridder, som är välbekant för alla Sveriges modellflygare som en gudabenådad konstruktör av små fina deiseldrivna modellflygplan.

Amigo är modellens namn, och nog kommer den att få många vänner i Sverige och utlandet. Fyra av landets främsta U-kontrollflygare, kanske de allra främsta förresten, nämligen

Sven-Olof Ridder,
Arne Widén,
Bengt Ekstam och
Bengt Thelander

har tillsammans bildat en firma, som de kallar UK-service, och Amigo är den första produkten.

MED AMIGO HAR

de lyckats få fram en högklassig UK-kärra, som presenterades för stockholmarna redan på Ostermans ungdomsvecka, där den väckte berättigat uppmärksamhet. Den är en "sport-stunt" och är konstruerad för motorstorlekar mellan 0,75 och 1,8 cc, just den storleksordning som är mest omtyckt. Den passar alltså till de allmänt förekommande smådieslarna, såsom Elfin 1,49, Mills 0,75 och 1,3, ED Bee, Albon Arrow, Arden 0,099 m.fl. — och är synnerligen lättflugan.

Nybörjaren inom UK-flygningen har ofta gjort den sorgliga erfarenheten att då den stolta skapelsen efter 50, kanske 60 timmars arbete är klar för provflygning, dyker hart när oöverkomliga problem upp — såvida inte planet dyker ned och lösningen är så enkel som en sopskyffel och dito borste. Om

UK-flygaren från början hade vetat litet mer hade det hela kunnat avlöpa mycket lyckligare...

Näval, de ansvariga för Amigo har gått igenom ekluten och nöjer sig därför inte bara med arbetsbeskrivning i byggsatsen, utan man ger rikligt med instruktioner och råd för att provflygningen skall gå med glans. Wing-over, looping, bunts och ryggflygning m.m., som Amigo är kapabel till bör nybörjaren inte lägga in i provflygningsschemat, men för den som har Amigo i sin hand är det bara en tidsfråga, när dessa manövrar kan ingå på repertoaren.

Av bilderna framgår tydligt, att Amigos byggsats är något av det mest kompletta som gjorts i branschen — alla torde veta nyttan av att ha en komplett byggsats att arbeta med. Här finns faktiskt allt utom själva motorn, således finns skruvar och muttrar för motorfastsättning, bränsleslang, "gångjärn" till höjdrodet, mässingstråd och brickor till landstället, pianotråd o.s.v. Materialet i byggsatsen är huvudsakligen av kontursågad balsa — spryglar, spant, stabilisator, höjdroder, sidoroder m.m. Bland de viktigaste tillbehören finns komplett spinner, fullständig materialsats till stunttank, bockat landställ, hjul, kontursågade motorbockar, kabinvindruta av celluloid och japanpapper till klädseln.

Kort sagt, modellen Amigo är tydligen en fullträff och kommer säkert att bli den stora slagern på UK-fronten. Priset är lågt, och de fyra modellflygmusketörerna är att gratulera.

HOBBYFOLKS RED.

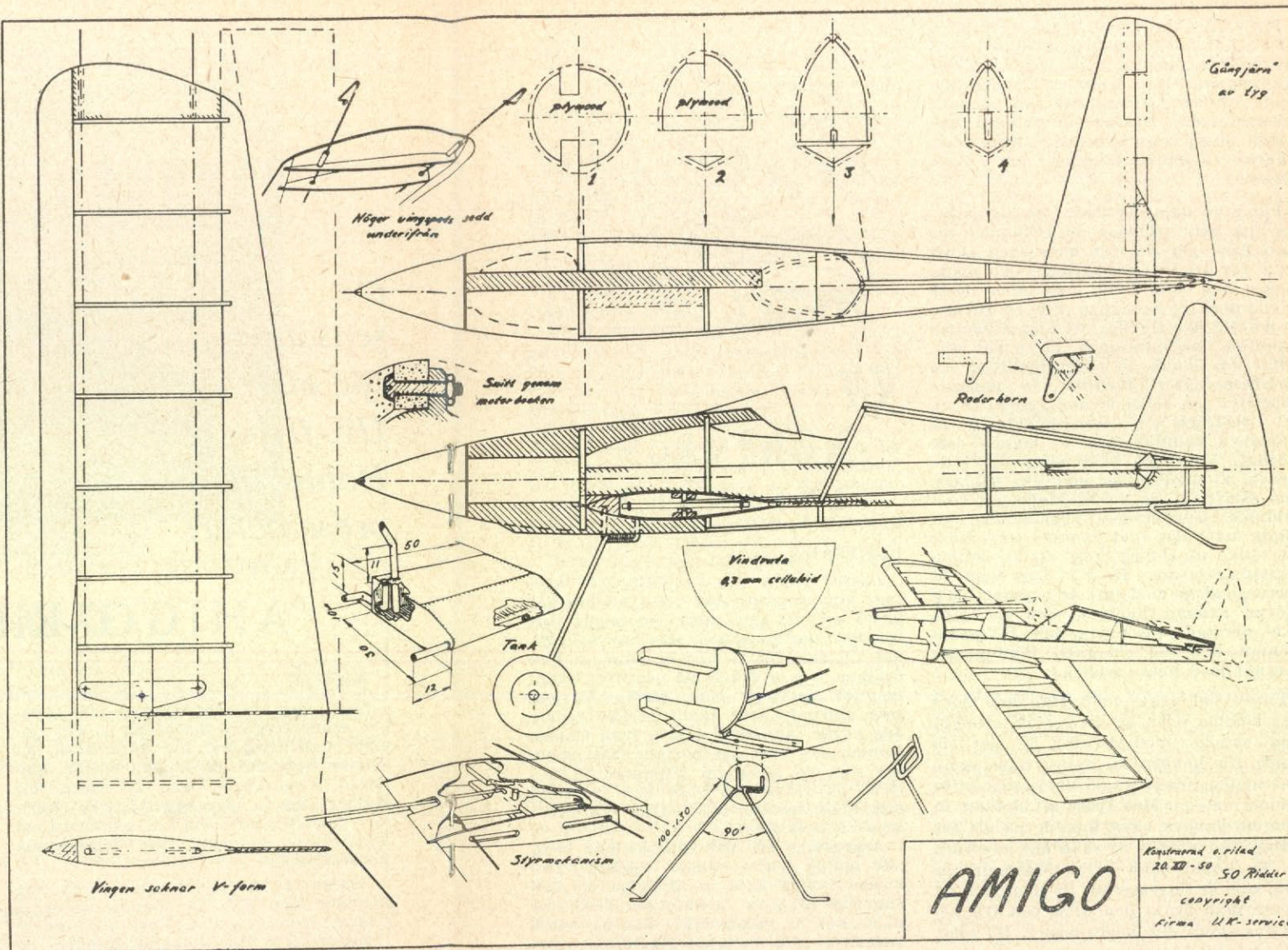
hade tillfälle att se Amigo utomhus på Riksby folkskolas skolgård under tret-

tondagshelgen. En vrålande pigg Elfin 1,49 — bästa motorn i marknaden, säger sakkunskapen — satt horisontalt under motorhuven och stack ut cylindern åt vänster i 10-graders kyla utan att klicka

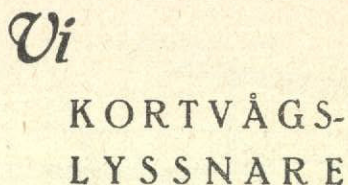
en sekund. Den läckra smäckra modellen gjorde oförtröttligt looping på looping, buntar och åttor i 90 km:s fart. Att modellen är så vacker och ändå har alla goda egenskaper för en stunt är

närmast förvånande. Ett bevis för att ett stuntplan kan göras snyggt!

Till tröst för alla med större motorer i bakfickan kan meddelas, att en storebror till Amigo redan är påtänkt...

Det finns inget att invända mot detta. Det är bara att instämma. Tråkigt är dock att alla inte tycks förstå vad DX-ing betyder för en del och det är ännu tråkigare att de som förstår det inte respekterar det.

Du kanske vet att ett svenskt program utsändes varje måndag(natt) kl. 00.00 till 00.30 på 9885 kc/s = 30,35 meter, stationen 4VEH, Cape Haitenne på Haiti. Outputten är mellan 700 och 10 000 watt och antennen är riktad mot Europa.

Trinidad Broadcasting CO Ltd.

Och så var det Jijos brev som fick stå över från förra numret. Han skriver: En sak som jag saknar i HF är en liten spalt om SWL-bytare/Ham-stns. Ja, nu börjar jag visst att kritisera, men en tidning blir väl inte bättre av en massa lovord, eller hur? Ja, det var om Hams, ja. Hur skulle det vara med en liten spalt enskild eller inklämd under "Vi kortvågssnare". Det fanns en spalt om amatörer och SWL-bytare i Nattugglan för något år sedan, men den har väl avsomnat nu, och Nattugglan är ej så glad åt haminflytandet, av vad jag kan förstå. Då kunde du ju publicera snygga Ham-QSL och SWL's. (Jag har ej sett något sådant ännu i HF.) Något Ham-QSL tycker jag ej du skall börja med, för intresset är litet enligt min mening! Är du ej hamlyssnare själv, så alltid går det att leta reda på någon sådan. Jag kan ej säga hur många SWL's som läser HF, men "Masen", "José" m. fl. räknas dit. Det där med rävsaxen och rävjakten var bra, åtminstone för mig. Ja, nu ska jag säga mitt intryck från gångna tider, då jag fick HF:s specialkort. Är det ej för skrikande?

Jag kan svara **Jijo** att jag knappast har en aning om Hams, och SWL, men HF blir som läsaren vill ha den och finns det någon läsare som vill åta sig att sköta en spalt av den typ **Jijo** efterlyser, så är han välkommen. Att HF:s specialkort från OTC-programmet i våras inte blev alltför lyckat det måste jag hålla med om, men nästa gång skall det bli bättre. Tilläggs kan att **Jijo** har ett SWL-kort, vars "kliché" han själv har tillverkat. **Stämplarna** är utskurna ur radérgummi, skriver han, och "trycksvärtan" kommer från en stämpelmaskin. Resultatet har jag tagit mig friheten att sätta in på denna sida. Billigt och bra. Inte illa!

STATION IDENTIFICATION.

Compiled by Roy Patrick. All times GMT.

Venezuela. Station: YVOA, La Voz dela Tachira on 4828 kc/s = 62,14 meters. **Power:** 1,5 kW. **Distance:** 5620 English miles approx from Stockholm. **Normal Clock Time:** GMT minus 4½ hours. **Owned by:** Jesus M. Diazg. **Studios and transmitters:** Located at San Christobal. **Schedule:** 15.00 to 18.00 and 21.00 to 03.00. **Announcement:** La Voz de la Tachira. **Address:** Apartado 37, Carrera 52x54, San Christobal, Venezuela. **Station:** YVKE, Ondas Populares on 4879 kc/s = 61,49 meters. **Power:** 7,5 kW. **Located at:** Caracas. **Schedule:** 10.30 to 03.30. **English programmes:** News at 23.45 daily. Tuesdays and Fridays at 23.15 a musical programme. **Announcement:** Ondas Populares. **Address:** Apartado de Correos 587, Caracas.

Roy Patrick of England has sent this "Station Identification" to us. He is a very great DX-fan and also compiles some pages in the Short Wave News. Thank you Roy. We would be glad to hear from you again. But also other foreigners are welcome with letters. Send a letter to: The magazine Hobby Folk, Järntorgsgatan 6, Stockholm, Sweden. We also invite all short wave listeners to our new club, the Swedish Short Wave Club (SSC). Membership is 8,90 Swedish Crowns for Swedes and for foreigners 2 Dollars or 33 International Replay Coupons. Membership includes Hobby Folk for a year and 50 special report cards printed in colour and with

your own name and membership signature.

JUST NU

får jag ett meddelande från SSC-AG, Alex Gullberg, att Radio Nacional de Espana, Malaga på 7022 kc/s = 42,71 meter varje fredag sänder ett program på svenska från kl. 2200—22.30 S.N.T. Inte illa. Två stationer på en och samma månad som börjar att sända program på svenska först 4VEH på Haiti och så nu Radio Nacional de Espana.

I NATTUGGLAN

finner jag något som säkert kan vara av intresse för HF:s läsare. Jag saxar: Följande brev har Hildegard Ringström fått mottaga från "Nippon Hoso Kyokai, Broadcasting Corporation of Japan, Radio Tokyo Bldg., Tokyo, Japan." Brevet lyder i översättning:

"Bästa Fru.

Tack för Er mottagningsrapport av den 10 oktober. Vår bifogade not bekräftar att stationens program var (exakt) precis detsamma som det Ni rapporterar.

Varje brev vi mottager besvaras utan undantag, och alla mottagningsrapporter verifieras. Emellertid äro våra QSL-kort ännu ej färdiga varför vi besvarar med brev.

Vi har mottagit en mängd brev från Sverige. Samtliga har besvarats. Vi skulle högt uppskatta om Ni ville vara vänlig nog att meddela Edra vänner detta.

Våra nuvarande kortvågssändningar äro ej avsedda för "overseas listeners", men vi äro mycket tacksamma för mottagningsrapporter från sådana lyssnare som Ni, då vi finner dessa vara av stort värde.

Tack igen för Edert fortsatta intresse för våra program och för Eder vänlighet att sända oss mottagningsrapporten.

för den Internationella Rundradioavdelningen."

De bifogade ett "greeting card" utgivet i anledning av 25-årsdagen av Nippon Hoso Kyokai's första utsändning. Ävenså bifogades ett minnesmärke över denna händelse med påsatt första dagsstämpel.

Så långt Nattugglan. Tycker inte Ni att brevet kommer en att tänka på flydda DX-tider, då de flesta svar man fick från stationerna var spontana och trevliga på alla sätt och vis? Det tycker åtminstone jag.

Bertil Falk.

VÄSTERAS RADIOKLUBB.

I oktobernumret hade vi ett reportage från en "rävjakt" anordnad av Västerås Radioklubb. Dessa rävjakter är bara en punkt på programmet för denna klubb, som tydligen föresatt sig att samla allt av radiointresse som finnes i Västerås under en hatt. Den första paragrafen i stadgarna säger också kort och gott: "Klubbens ändamål är att utgöra en sammanslutning av personer, vilka äro intresserade av radio i en eller annan form". Klubben har för närvarande ca 125 medlemmar och de flesta av dem äro antingen sändareamatörer, kortvågsslyssnare eller amatörbyggare, och för dessa tre grupper finnes särskilda sektioner. Dessutom finns det medlemmar, som äro

endast allmänt intresserade av radio och inte kan sägas tillhöra någon särskild sektion.

Varje månad utom sommarmånaderna hålles sammanträden, varvid förekommer föredrag, demonstrationer, diskus-

sioner etc. Studiebesök anordnas även och som avslutning på vårsäsongen brukar en resa företagas kombinerad med studiebesök. Sektionernas organisation är mycket lös och inga förteckningar över sektionsmedlemmar o. dyl. finnes. Årsmötet väljer sektionsledare, som sedan sammankallar till sektionsmöten, vilka hålles en eller två gånger per månad på något kafé eller hemma hos någon medlem. Därvid förekommer i regel endast prat om gemensamma intressen och problem samt kaffedrickning.

Klubben bildades 1943, men förde en ganska tynande tillvaro och verksamheten lades så småningom ned. Våren 1945 tänkte ett par kortvågsslyssnare bilda en ny klubb, men fick kontakt med styrelsen för den gamla klubben och det beslutades att i stället återuppliva denna och även försöka få med sändareamatörerna. Detta lyckades och sedan dess har verksamheten varit livlig, efterlämnande minnen av bl. a. inspelningen av ett program för "The Happy Station" vid Mr Startz besök i Sverige, "Field Days", rävjakter och resor till Enköping, Stockholm och Uppsala.

I februari 1947 startades medlemsbladet "QRZ Västerås Radioklubb", vilket sedan dess utkommit månatligen. Tidningen innehåller lyssnartips, tekniska artiklar, föreningsangelägenheter etc. samt en god portion skämt.

FRÅGA MIG OM DX

Vad menas med DX. (B. K.)?

Kontakt med avlägsen station.

Hur kopplas uttag för extra högtalare? — uttag finnes ej på mottagaren (Craft).

Extra högtalaren kopplas parallellt med den inbyggda.

Lönar det sig att rapportera mellan- och långvågsstationer? (Rudolf)

Ja, likaväl som kortvågsstationer.

1) Fordras sändarecertifikat för att använda en "Handie-Talkie"?

2) Vilken frekvens täcker "Handie-Talkie" BC-611?

3) Hur långt är räckvidden?

4) Hur gammal skall man vara för att få taga certifikat? (R. S.)

1) Ja.

2) 3500/6000 kc/s.

3) Beror på terrängen, över vatten flera mil. Landbacken ung. 5 km.

4) 16 år.

Vad är skillnaden på ett rör 5Y3G och 5Y3GT? (DX)

5Y3G glaskolv med oktalssockel och 5Y3GT bantamrör med oktalssockel.

Hur lyder den internationella bokstaveringen för radioalfabetet? (Kalle, B. A. m. fl.)

Adam, Baker, Charlie, David, Edward, Frank, George, Henry, Ida, John, King, Lewis, Mary, Nancy, Otto, Peter, Queen, Robert, Susanne, Thomas, Union, Victor, William, X-ray, Young, Zebra.

1) Vad är de vanligaste felen på en radio?

2) Finns ritningar på halv- vågs- och diplomantenner? (Ett vad)

1) Apparaten tyst eller svag, ljudkvaliteten, selectiviteten dålig, apparaten instabil, knaster och brum.

2) Ritningar kommer så småningom i Hobbyfolk, annars se "the Radio Amateurs Handbook", finns i väl sorterade bokhandlar.

Brukar höra en station ovanför Andorra, ungefär 50,17 m, tror att språket är ryska eller något liknande. I uppläsningen förekommer repeteringar och dyl. Ibland en mystisk signal. Vad kan det vara för station? (Guggo)

Station är den Ryska nyhetsbyrån Tass. Den sänder även på 60-metersbandet.

1) Finns det någon firma som säljer converter för 2 meter?

2) Ritningar för kopplingar?

3) Pris? (Gregor)

1) C-H Sales Company 2176 R-7 E, Colorado St. Pasadena 8 California, USA.

2) Ritningar medföljer.

3) Det fantastiskt billiga priset av 10 dollar, fritt Stockholm.

Vill gärna ha en adress till någon utländsk hobbyklubb, helst i USA. (Gustavo)

The International Hobby Registry, 1042 Water Street, Moosic 7, PA. USA. Denna klubb sysslar med all slags hobby.

Angående A G A export: priser m. m.

Fjolårets export-modeller är redan slutsålda. Årets modell är ännu under tillverkning, och så fort jag får de nödvändiga uppgifterna kommer jag att meddela var och en. Priserna och villkoren blir samma som motsvarande standardmodeller.

OBS!

Frågor adresseras som vanligt till Georg Nordh, Husabyväg. 14, Aspudden, Stockholm

* SSC - NYHETERNA *

Den nya kortvågsklubben SSC — The Swedish Short Wave Club — blev tydligen populär från första ögonblicket, att döma av de mängder av anmälningar som kommit in. Svarkorten är nu under tryckning och beräknas kunna börja distribueras i slutet av januari. Kortet trycks i fyra färger, med ett vackert färgfoto av René Crispian, en ny och mycket snygg vintervinterbild från Stockholm med stadshuset, järnvägsbron med framrusande tåg, vita skärgårdsbåtar vid Klara Strand och modern bostadsbebyggelse i bakgrunden. Men naturligtvis finns det också gott om plats på kortet för en tydlig och utförlig lyssnarrapport. Det blir säkert ett kort, som radiostationerna världen runt blir tacksamma att få och gärna verifierar med sitt eget!

För nytillträdande medlemmar kanske vi skulle tala om avgifter och fördelar. Varje medlem erlägger en avgift av kr. 8:90, för vilken han (eller hon) får 50 rapportkort med namn och medlemssignatur påtryckta med adresseringsmaskin samt Hobbyfolk under ett år. Att vara prenumerant på Hobbyfolk är obligatoriskt för medlemmarna, ty mellanskillnaden mellan prenumerationspriset och medlemsavgiften, kr. 2:90, täcker inte kostnaden för rapportkorten. Det blir ett slag av samordning mellan Hobbyfolks prenumerationsregister och SSC:s medlemsregister.

SSC har till skillnad från de flesta förekommande klubbar inga medlemsnummer, utan i stället en medlemssignatur, i regel bestående av initialerna till medlemmens namn. Naturligtvis kan det hända att flera medlemmar önskar samma signatur, varför det är säkrast att skicka med en reservsignatur. Skulle det ändå bli kollision, sätter SSC:s styrelse lämplig signatur.

SSC:s styrelse består av Georg Nordh, Bertil Falk och Jan Jangö.

Så snart korten kommit medlemmar-na tillhanda, ber vi Er använda dem

så mycket som möjligt, gärna också visa dem för kamrater, som inte är med i klubben och på så sätt kvickt bygga upp och öka ut SSC.

Av praktiska skäl har vi förlagt SSC:s "head quarter" till Hobbyfolks postadress, alltså Järntorgsgatan 6, Stockholm, Sweden. Dit görs alla anmälningar och rekvisitioner av kort etc. Förfrågningar och korrespondens i övrigt kan sändas till vem som helst av styrelsemedlemmarna, då det är fråga om rent fackmässiga förfrågningar är det bäst att medsända dubbelt returporto.

Använd eller skriv av denna kupong vid anmälningen!

Härmed anmäler jag mig som medlem i Svenska Kortvågsklubben SSC — The Swedish Short Wave Club och rekriverar härmed 50 rapportkort, tryckta med mitt namn och medlemssignatur.

Medlemsavgiften för 1951, kronor 8:90, för prenumeranter på Hobbyfolk kr. 2:90, erlägges på det sätt som nedan förpräcks:

Uttas av SSC mot postförskott (porto tillkommer).

Insättes på Hobbyfolks postgirokonto 35 49 46.

Bifogas i 15-öres frimärken.

Den högre medlemsavgiften, kr. 8:90, inkluderar prenumeration på Hobbyfolk från och med nästa nummer.

Jag är/är inte prenumerant tidigare på Hobbyfolk.

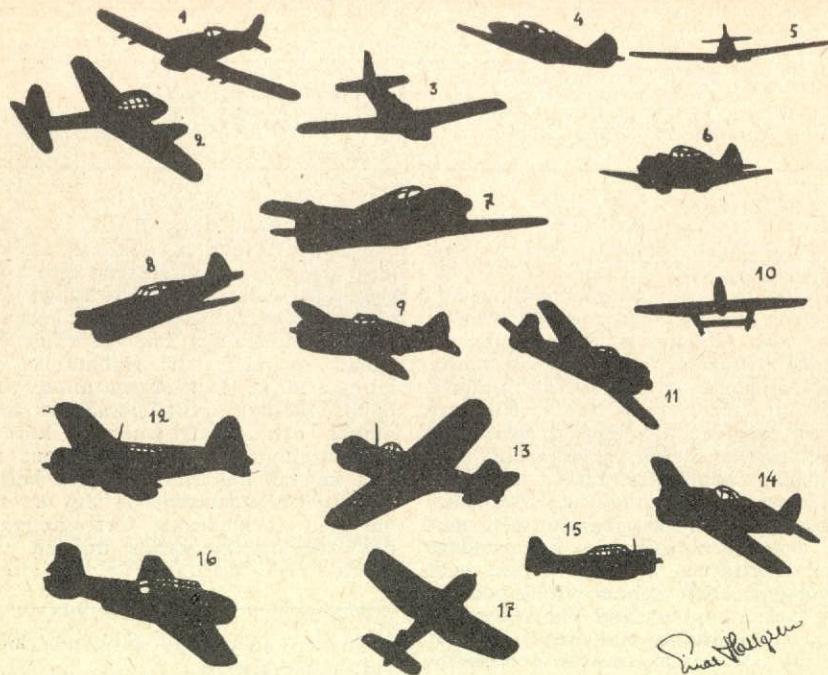
Jag önskar medlemssignaturen SSC-

..... reservsignatur SSC-

Namn

Adress

.....

Här kommer ett generalprov i FLYGPLANSIDENTIFIERING

Våra populära identifieringstävlingar omfattas fortfarande med samma stora intresse som vid debuten för snart två år sedan — men en och annan tycker nog att de är för lätta. Så här skriver **Einar Hellgren** i **Färgelanda**: "Jag tycker denna lilla trevliga tidning är bra. Särskilt har jag fäst mig vid att Er tidning till skillnad från de större s.k. "tekniska" tidningarna har så trevliga pristävlingar som t.ex. flygplansidentifiering. Jag har funnit dem vara synnerligen intressanta. Emellertid anser jag att de allra vanligaste bilderna av svenska flygplan m.m. redan är nära nog uttjatade i alla tidningar. Litet större krav kan man nog ställa på läsekretsen. Därför har jag knäpat ihop några förslag till flygplansigenkänning som jag nu bifogar i detta brev. Jag skulle givetvis bli glad om redaktionen kunde ha användning för dem. I så fall återkommer jag gärna med nya förslag. — — —"

Tack, Einar, för förslaget, fastän ritningar egentligen måste vara tuschade för att göra sig i tryck. Vi har låtit en ung dam tusha upp dem, och hoppas att inga viktiga detaljer blivit förvanskade.

Givetvis bjuder vi in Hobbyfolks läsekrets att som vanligt tävla och skicka in lösningen till problemet ovan till Hobbyfolks redaktion, Järntorgsgatan 6, Stockholm, senast den 10 februari 1951. Den som har de flesta rätta svaren belönas med hobbygrejor hos valfri hobbyfirma för 25 kronor. Har flera lika, avgör lotten.

Rätta lösningen på novembernumrets tävling var: 1) Piper Cub, 2) Boeing L-15 "Scout", 3) Sea-Bee, 4) SAAB "Scandia". Först öppnade rätta lösningarna var insända av Bengt Eriksson, Nya Strömsbrovägen 68, Strömsbro, och Tommy Gjering, Gyllenstiernas väg 12 a, Karlskrona, som alltså får var sin Jetex Junior eller något annat i samma prisläge. Skriv och tala om, vad Ni vill ha!

"Blindspisar" - SPALTEN

I Hobbyfolks nya avdelning för skivsammlare skall vi försöka att varje månad låta en känd svensk jazzmusiker "blindspisa" några plattor. Det går till så att man spelar skivorna utan att tala om vilka de är eller vilken orkestern är. Man kan då räkna med att få ett ganska objektivt och träffande omdöme om skivan.

Stjärnorna visar betyget, och graderarna är: **** = utmärkt, *** = mycket bra, ** = bra, * = halvbra, = dålig.

1. Det är Tristano och Billy Bauer! Han spelar mer avancerat nu för tiden, så det måste vara en äldre inspelning... Mer kommersiellt än det han spelar nu för tiden. Låter mer som Shearing. **

2. Gammal, gammal Dizzyplatta... Låter som Ellington i början av skivan... Det är inte Dizzy's band, men det låter som om det var han på trumpet... Kan vara en Hawkinsplatta... Lite ruffigt och obalanserat... Försöker spela modernt. **

3. Har aldrig hört den förut... Vem kan det vara som spelar piano? Kan vara Ellington på piano... Nej, det är Errol Garner! Basisten spelar rent och bra... Låter som Chubby... Låten heter "You Go to My Head". **

4. Charlie Shavers trumpet... Kanske det är Kirby's band? Nej, det kan det inte vara! Altsaxen låter som Pete Brown, men han brukar spela modernare... Fin ensemble... Dåliga solister... Basisten spelar falskt. *

5. Han spelar väldigt fint... Föregångare till Cool jazz... En del bra fraser... Låten heter "These Foolish Things". ****

6. Artie Shaws band... Dr. Livingstone tror jag låten heter... Det är Shavers på trumpet... Barney Kessel är det som spelar gitarr... Spelar väldigt likt Christian... Den här plattan var bra när den kom hit. **

7. Byas är nog med i alla fall. Vem den andra är vet jag inte. Spelar dåligt bägge två... Plankar bara en massa Lester... Låter som två trumpeter i början av plattan... Man får förstå folk, som pratar om bilhorn. *

Vårt första offer i Hobbyfolks "blindfold test"-serie är kapellmästare **Simon Brehm**, vilken vi lyckats fånga i julruschen på Nordiska Musikförlaget, där han tjänstgör som avdelningschef.

Följande skivor spelades:

1. Out On A Limb: Lennie Tristane Trio. (Tristano p, Billy Bauer g, Clyde Lombardi b.) Keynote.

2. March Of The Boyds: Boyd Raeburn's orkester. (Dizzy Gillespie trumpetsolist.) Musicraft.

3. Trade Winds (You Go to My Head): Dodo Marmarosa Trio. (Dodo Marmarosa p, Harry Babison b, Jackie Mills dm.) Dial.

4. Fifi's Rhapsody: John Kirby's orkester. (Shavers tp, Bailey cl, Procope as, Kyle p, Kirby b, O'neil Spencer dm.) H.M.V.

5. These Foolish Things: Lester Yung, tenorsaxsolo. Aladdin.

6. When the Quail Come Back To San Quentin: Artie Shaw and his Gramercy Five. (Butterfield tp, Guarnieri harpsichord, Henrickson g, Jud de Naut b, Fatool dm.) H.M.V.

7. Blues Up And Down: Gene Ammons & Sonny Stitt, tenorsaxsolo. Prestige.

Diskografi: STAN KENTONS INSPELNINGAR

01: Art Pepper, Eddie Meyers as, Red Borris, Maurice Beeson ts, Bob Gioga bs, Karl George, Budd Childers, John Carrel, Ray Borden, Dick Morse tp, Harry Forbes, Bart Varsalena, George Faye tb, Stan Kenton p, Bob Ahern g, Clyde Singleton b, Joe Vernon dm. Ins: 19-11-43.

Eager beaver (112)

Artistry in Rhythm (114) Cap. 159.

02: Eddie Meyers, Stan Getz as, Dave Matthews, Maurice Beeson ts, Chester Bal bs, samma trumpetsection, som i 01, Harry Forbes, Bart Varsalena, George Faye, William Atkinson tb, Stan Kenton p, Bob Ahern g, Gene Englund b, Jessie Price dm, Gene Howard voc i 524, Anita O'Day voc i 525.

Every time we say goodbye (524)

Are you livin' old man (525) Cap. 187.

03: Boots Mussulli, Stan Getz as, Dave Madden, Bobby Lively ts, Bob Gioga bs, Karl George, Buddy Childers, Mel Green, John Carrel tp, Fred Zito, Harry Forbes, Bart Varsalena, Milt Kabak tb, Stan Kenton p, Bob Ahern g, Robert Kesterson b, Jimmy Falso dm, Anita O'Bay voc. Ingår i alb. "Collectors Items".

Ins: 16-1-45.

Travelin' man (548) Cap. 48012.

04: Al Anthony, Mussulli as, Vido Musso, Bob Cooper ts, Gioga bs, Bob Lamperis, Ray Wetzel, Johnny Anderson, Russ Burgher, Childers tp, Jimmy Simms, Varsalona, Zito, Kabak tb, Kenton p, Ahern g, Eddie Safranski b, Ralph Collier dm, June Christy voc i 777 & 893.

Ins: Okt. -45.

Just a-sittin' and a-rockin' (777)

Artistry jumps (778) Cap. 229.

4 months, 3 weeks, 3 days, one hour blues (893).

Painted rhythm (779) Cap. 250.

05: Samma sättning, som i 04. Chice Alvarez tp istället för Lamperis, Kai Winding tb, istället för Simms, Shelly Manne dm, istället för Collier. June Christy voc. i 1216, 1217, 1194.

Ins: Juli -46.

Intermission riff (892)

It's a pity to say goodnight (1216)

Cap. 298.

Come back to Sorrento (1137)

Artistry in Bolero (1197) Cap. 20086.

Willow weep for me (1217)

Fantasy (1218) Cap. 20087.

Safranski (Artistry in bass) (1196)

Opus in pastels (1311) Cap. 20088.

Ain't no misery in me (1194).

Artistry in percussion (1195)

Cap. 20089.

20086, 87, 88, 89 ingår i alb. "Artistry in rhythm".

06: Samma sättning, som i 05. Ken Hanna tp, istället för Burgher.

Ins: Juli -46.

Concerto to end all concertos, 1 & 2. (1222-23) Cap. 382.

07: Red Dorris, Meyers as, Musso, Cooper ts, Gioga bs, Wetzel, Anderson, Hanna, Alvarez, Childers tp, Skip Layton, Milt Bernhart, Winding, Varsalona, Zito tb, Kenton p, Ahern g, Safranski b, Manne dm, June Christy voc i 1639 & 1638.

Ins: 13-2-47.

Don't want that man around (1639)

Cap. 15248.

Down in Chi-hua-hua (1638) Cap. 449.

Collaboration, ins: 28-2-47. (1673)

Cap. 408.

How am I to know (1674) Cap. 15327.

08: Samma sättning, som i 07. Eugenio Reyes maracas, Ivan Lopez bongo tillkommer.

Ins: 31-3-47.

Machito (1640)

Cap. 408.

Minor riff (1804)

Cap. 449.

09: George Weidler, Art Pepper as, Warner Weidler, Cooper ts, Gioga bs, Wetzel, Childers, Alvarez, Hanna, Al Percine tp, Eddie Bert, Harry Betts, Bernhart, Varsalona, Ferber tb, Kenton p, Laurindo Almeida g, Safranski b, Manne dm, Jack Constanze bongo, June Christy voc i 2368 & 2369.

Ins: September -47.

Harlem holiday (2942) Cap. 15248.

He was a good man as good men go (2369) Cap. 15327.

Unison riff (2361) Cap. 15018.

I told ya I love ya, now get out (2368)

Cap. 15018.

(Constanze utg.)

Ins: 1948.

The Peanut vender (2668)

Thermopoloe (2670) Cap. 15052.

010: Samma sättning, som i 09. Frank

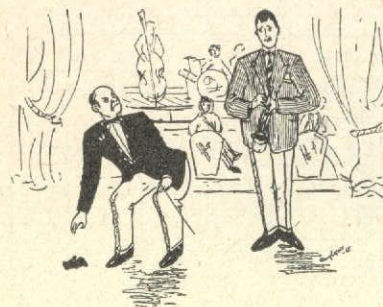
Papparlarde as, istället för Art Pepper.

Rene Touzet maracas tillkommer. June

Christy voc i 2279. Ins: September -47.

Curiosity (2279)

Theme to the west (2280) Cap. 15005.

Nu blåste du för hårt igen!

011: Bud Shank, Bob Cooper, Art Pepper, Bart Caldarell, Bob Gioga s, Maynard Ferguson, Don Paladino, Buddy Childers, Sherty Rogers, Chico Alvarez tp, Bart Varsalena, Harry Betts, Bill Russe, Milton Bernhart, Francis S. Fitzpatrick tb, Stan Kenton p, Don Bagley b, Laurindo Almeida g, Shelly Manne dm, Carlos Vidal Bongo & Conga, June Christy voc i 5477 & 5482. George Kast (Concert Master), Lewis J. Elias, Earl R. Cornwell, Alexander W. Law, Carl Ottobrinio, James E. Cathcart, David Sohackne, Hebert Offner, James Holmes, Anthony Doria violins, Leonard Selic, Stanley Harris, Samuel I. Singer violas, Gregory Bemko, Jack G. Wulfe, Zachary Bock cellos, Gene Englund tuba, Lloyd Otto, John Graas french horns.

Trajectories (5483)

Cuban Episode (5485) Cap. 8-28000.

Theme for Sunday (5480)

Solitaire (5478) Cap. 8-28001.

Conflict (5477)

Mirage (5476) Cap. 8-28002.

Incident in Jazz (5484)

Lonesome Road (5482) Cap. 8-28003.

Dessa skivor ingår i alb. "Innovations In Modern Music".

E. B.

Skiv-

NYTT

Serge Chaloff Orchestra.

Chickasaw. Bop scotch. Cupol 4415.

The Most. Chasin'the Bass. Cupol 4416.

Red Rodney tp, Earl Swoope tb, Al Cohn ts, Serge Chaloff bs, Terry Gibbs vib, Barbar Carrol p, Denzil Best dm, Oscar Pettiford b.

Två trevliga moderna plattor. De tre första sidorna upptar mest Serge Chaloffs fina barytonsax, men även Gibbs hinner med ett strålande solo på första sidan, som låter ganska lik "Cherokee". På sista sidan är Oscar Pettifords tekniska basspel dominerande.

With Bunk Johnson in New Orleans.

Tiger Rag. Weary Blues. Metronome B 530.

Make Me a Pallet on the Floor. Careless Love. Metronome B 531.

Bunk Johnson tp, George Lewis cl, Jim Robinson tb, Lawrence Marrero bj, Alcide Pavageau b, Kid Collins dm. Insplade i New Orleans den 17 februari 1945.

För alla New-Orleans-beundrare är det här fina albumet säkert en dyrgrip. Albumet har bara givits ut i 1000 ex. Plattorna gjordes ursprungligen för att användas i en film om Bunk Johnson. Upptagningarna är kanske inte så bra, som man önskat.

E. B.

Skiv-

FRÅGOR

(Under denna rubrik besvaras diskofila frågor. Adress: Mr. Disc, Hobbyfolk, Järntorgsgatan 6, Stockholm.)

Sven Parker: "Once In A While" och "My Melancholy Baby" med Don Byas quartet, har följande sättning: Don Byas ts, Johnny Guarnieri p, Eddie Safranski b, J. C. Heard dm. Plattan är inspelad 3 Okt. -45.

"Dancing In the Dark" och "Memories of You" med Zoot Sims'quartet, inspelades 16-9-50, med följande sättning: Zoot Sims ts, John Lewis p, Curley Russell b, Don Lamond dm.

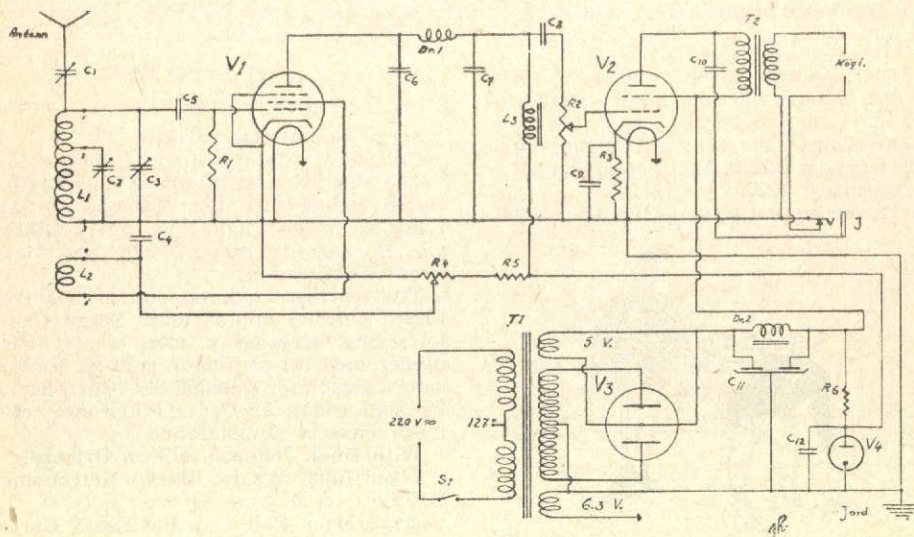

Fig. 1

2-rörs mottagare för nätanslutning

En lämplig mottagare för nybörjare är den superregenerativa mottagaren. Den är av enkel konstruktion och lätt att justera, och den har förmågan att ge större förstärkning än den raka mottagaren. En mottagare av sådan typ skall här nedan beskrivas. Apparaten är byggd för växelströmsbruk, och täcker ett område från 20 till 540 meter med hjälp av 4 st. utbytbara spolar. Tillräcklig styrka för att kunna driva en liten permanent-magnet-högtalare uppnås, men man kan, om man så önskar, koppla in en hörtelefon i jacket J.

Antennen är kopplad till detektorstegen via en trimmerkondensator C₁. Den inkommande signalen tages in på en viss frekvens med hjälp av C₂ och C₃. C₃ användes för grovinställning, medan C₂ täcker ett litet område. Regenerationen justeras genom att vrida R₁, som varierar gallspeänningen. Detektorn är kopplad till inputen på slutröret genom drosseln L₃ och kopplingskondensatorn C₄. Volymen justeras för högtalare eller

hörtelefon genom potentiometern R₂. Likriktarröret "80" lämnar behövlig spänning, som filtreras av drosseln Dr₂ och elektarolytkondensatorn C₁₁. Stabilisatorröret VR-75 (V₄) ger en stabiliserad spänning till detektorenheten. Transformatorn T₁ kan köpas för en billig penning i närmaste radiohandel. Om glödspänningen endast skulle uppgå till 2,5 volt i stället för 6,3, kan man linda på några varv extra och med ett instrument se till att rätt spänning erhålles. Transformatorn T₂ är en universell högtalartransformator (med uttag för olika rör och olika högtalare, vid inköp kan man uppgiva slutrörets beteckning: 6F6 resp. 6V6.).

SPOLARNA.

Spoldimensionerna finns i spoltabellen. Spolarna lindas på rörhållare: 1 st med 34 mm diameter och 3 st med 20 mm diameter. I en radiohandel kan man få tag på kasserade rör, som man slår sönder vid sockeln. De rörhållare som

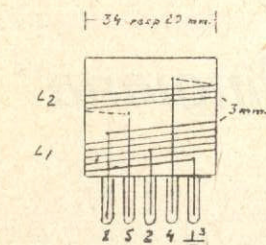

Fig. 2

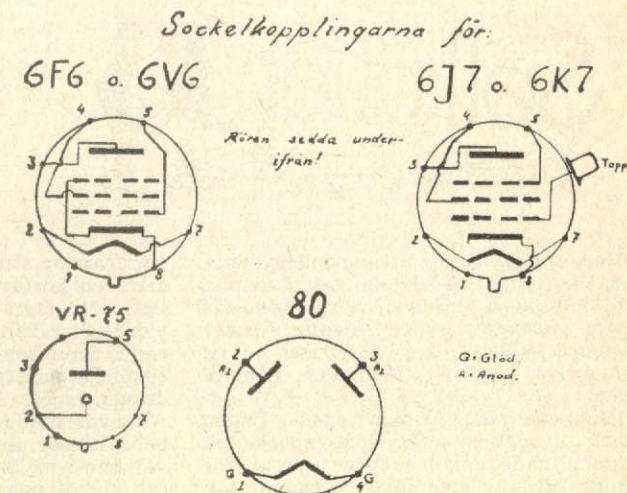

Fig. 3

håller dessa mått (34 och 29) är octal (8-poliga)-socklar, men man använder sig bara av fem stift (se fig. 2).

Spolen L₂ område 1 och 2 måste man av utrymmesskal linda i flera lager (se asterisk i spoltabell). Man lindar då första lagret tätbindat, andra lagret lindas i "sick-sack", så att ett halvt varv når över till den andra ändan av det underliggande lagret, och ännu ett halvt varv kommer över till en ända av spolen, där man börjat. Avstånden mellan L₁ och L₂ är c:a 3 mm. Alla spolar tätbindas utom spole L₁ område 4: 7½ varv sprides på 9,5 mm. Bandspridningsuttaget räknas från jordändan på L₁. Båda lindningarna (L₁ och L₂) måste lindas åt samma håll, annars vill mottagaren inte regenerera.

Planeringen på chassit kan man själv göra som man tycker blir bäst. Man skaffar då först alla delar, och på ett papper ritar man upp bottenytorna på de prylar som skall placeras på chassiet, såsom rörhållare, de variabla kondensatorerna samt drosseln. Dessa bottenplattor klipps sedan ut och placeras på ett papper som får vara chassit. Genom att placera om de urklippta plattorna kan man komma fram till en lämplig placering. Man bör se till, att anslutningarna från spolhållaren blir så korta

som möjligt, och att brytare, rattar m.m. få en systematisk placering på panelen. Man kan istället för spolhållare använda en gangad omkopplare för inkoppling av de olika banden, men man bör då se till att spolarna för de högsta frekvenserna (spolarna 3 och 4) får korta tillslutningar. Om spolhållare användes kan denna placeras på panelen, så att spolbytet går fort och lätt.

Katodmotståndet R₂ blir olika för olika rör. Om man använder 6F6 som slutrör 275 ohm, för 6V6 580 ohm.

Göte Rosell.

TILLBEHÖREN TILL MOTTAGAREN

måste till följd av ett tekniskt missöde, för vilket redaktionen inte är ansvarig, stå över till nästa nummer. Vi hoppas emellertid att detta inte skall hindra intresserade från att sätta i gång bygget. De som önskar materiallistan före nästa nummers utgivning (det är i handeln den 8 febr.) kan sända in rekvisition till Hobbyfolk, så skickar vi gratis ett särtryck på materialförteckningen!

"Vingiana"

Med anledning av att modellflygklubben Vingarna i Stockholm och Bromma fyllt femton år (se även redspalten, där själva firandet under solenna former närmare skildras) tar vi härmed in en del soliga historier från den gångna tiden:

Klubbens medlemmar med Pappa Stark i spetsen och Spångagöcke på sladden hade anlänt några timmar för tidigt till tävlingsplatsen. Många var hungriga och man beslutade sig för att intaga en enklare frukost. De flesta näringsställena i Uppsala — det var alltså där detta hände — var stängda, men nere vid Fyrisån upptäcktes under allmänna glädjetjut Automaten.

Tjugo glättiga modellflygare bullrade in med trunkarna i högsta hugg och slog sig neder vid de enbenta marmorborden. Sist anlande Spångagöcke som misstroget snörvlade: — Har dom nåt skapligt krubb här?

Jo, det fanns, men det skulle dröja en stund. Under tiden beslöt sig Pappa Stark och en pratsam lintott att automatens öl (klass I) skulle provas. Tjugofem öre instoppades med ivriga händer i ett litet hål i väggen och ur ett rör började ölet på att skumma. Starks glas fylldes snabbt till randen och ölet började pösa över. Hit med nästa glas! ropade Stark glad och även det glaset fylldes snabbt, utan att någon ny tjugofemöring instoppats.

Ölet bara rann och rann. Spångagöcke anlände i god stil med traktens största glas och nu trodde man förstås att ölkranen skulle sina. Men ingalunda! Sverker Blom och Anders Deurell fyllde var sitt glas, och ävenledes blev det fulla glas för Börje Stark och Gunnar Magnusson, som sedan fördrev tiden med att spela sönder ett fotbollsspel i ett angränsande rum. Men det hör kanske inte hit.

Ölet fortsatte att rinna. Spångagöcke

var framme stup i ett och styrelsen fann efter en kortare överläggning det lämpligt att avstänga mannen ifråga från vidare ölutskänkning. Så skedde, och ölet rann, rann och åter rann. Efter 27 glas sinade apparaten och det kom en långdragen suck från ölrörets innanmäte. Alla var nöjda och belåtna utom klubbens kassör, som beklagade att det ej var han som å klubbens vägnar investerat tjugofemöringen, och sedan kunnat utkräva tjugofem öre per urdruckat glas och medlem. Men de flesta var som sagt nöjda och trimmade, flög och segrade som aldrig förr. Man jagade modellerna runt hela Uppsalaslätten och trotsade såväl arga rättare som smärre vattendrag.

Ja, det var en tävlingsresa helt i Vingarnas stil. Nu skall Ni inte tro att det otroliga ligger i de tjugusju glasen — för så många var det — utan i att historien när den berättas nu för tiden av gemene man i Vingarna, blivit av helt annan storleksordning. För ett år sedan var man uppe i 97 glas, nu är siffran över tvåhundra. Därmed har historien också kommit in i sitt otroliga skede, och försvarar sålunda sin plats på denna sida.

Inom klubben berättas en del historier jämt och ständigt och man har all anledning tro att de skall bli klassiska. Här några av dem:

Centralplan klockan 0545 en söndag mitt i sommaren. Vingarna skall resa till Borlänge och tävla. Med sina eleganta modellflygtruckar anländer den ene medlemmen efter den andra.

Uppflyter två unga män med sannolik hemvist Götgatan. De stirra imponerade under sina cepsar på trunkarna och den ena utbrister med hänförd stämma: Har'u sett så'na stöddiga trumpetor dom har!

Gaj Fåk:

Januari - Krönika

DET KRÖKTA RUMMET

När man sitter och läser de gångna numren av Hobby-Folk så fasar man ibland över de ofta uppseendeväckande rubriker som föregår en del opus. T.ex. detta. **SMJ contra Einstein**. Läsarnas nyfikenhet väckes genast av denna svävande antydning à la Stockholms aftondrakar. Och vad upptäcker läsaren? Jo, att det är fråga om SMJ:s påtänkta klubbana, som skall föreställa sträckan Uppsala—Gävle. Detta är inte så märkvärdigt i och för sig, utan det märkvärdiga ligger däri att Uppsala och Gävle är belägna på en och samma punkt. (I spårplanen alltså.) Nu förstår läsaren att det är fråga om Einsteins teori om det krökta rummet. Verkligt fiffigt påhittat av red. Jangö. Men en annan kan väl vara lika fiffig. Hör bara.

De krökta rummet kommer mig alltid att tänka på en och samma sak. Nämligen Hobby-Folk. Hoby-Folk distribueras ut till återförsäljarna. Hänger en månad hos denne för att därefter returneras till tidningsredaktionen igen. Really det krökta rummet alltså. Ibland händer det förstås att något nummer blir sålt till någon rik idealist, men det tar vi med jämnmood. Visserligen förklarar vi därmed för evigt en sympatisör

Nästa historia:

Pappa Stark firar semester ute på Väddö. Modellerna finns med i bagaget. En stilla afton samlas familjen för att modellflyga i all stillhet. Emellertid kommer roslagsbonden Österman förbi och studerar intresserad familjens förhåvanden. Han går fram och frågar:

— Va' ska' ni göra?

— Vi skall modellflyga, säger fru Stark.

— Jaså, men var ska' ho' få plats att sitta?

Jag hade tillbragt en halv eftermiddag med att söka efter en bortflugen 50- "kärre" i frihamnsområdet. Jag fann

och läsare och visserligen kan man där skönja en hake i Einsteins teori, men undantagen bekräftar ju regeln. Dessutom borde ju, om undantagen bekräftar regeln, det finnas ett undantag från detta som ju också är en regel o.s.v., men vi skall inte krängla till kåseriet allt för mycket. Otroligt är det inte heller att den omtalade rike idealisten återsänder det köpta numret och begär att få pengarna tillbaka. Då stämmer Einsteins teori.

Otroligt men sant! En tändsticksask kan bli vad som helst avslöjar vår lyckade händighetstävling. Denna rubrik kan man inte klaga på, ty den är absolut inte överdriven. Att kork är användbart till allt möjligt är förstås inte ägnat att förvåna. Det vet vi. Det finns flaskkorkar, simdynor, finansministrar, och mycket, mycket annat. Men att en tändsticksask kunde bli vad som helst var en verklig nyhet. Men hör och häpna. I samma nummer står det: **Korken var besvärlig att få något av, tyckte alla tävlande, trots att alla de som verkligen använde den i allmänhet fick ganska god effekt av den.** Så står det till. Det är kanske till att vara korkade uppe i det krökta rummet?

slutligen underverket på kanten av en kaj, packade ned detsamma i den medhavda "trunken", och begynte återfärden. Men se, vid grindarna var det stopp. En myndig tultjänsteman betraktade misstänksamt väskan och hans pannan fylldes av djupa veck. — Vad har ni i väskan?

— Åhum... Ett modellplan...

— Det kluckar!

— Modellplan kluckar aldrig!

— Jag sa, det kluckar i väskan!

— Det är något annat, som kluckar...

— Öppna väskan!

— Jaadå...

— Kors... Det var ett modellplan!

— Gomidda!